முன்றுந்திருவாய்மோழ் - கோவைவரயாள் : ப்ரவேயம்-

ஆ,—(கோவைவாயாள்.) இப்படி அவஸர்கரான தம்முடைய அவஸர்தமெல்லாம் போம்படி தம்மோடேகலர்தருளின் எம்பெருமானுடைய ப்ரணபித்வகுளு நபவ ஐடித ப்ரிஇ வாலே அர்த ப்ரணயித்வத்தைப் பேசுகிறுர்.

ஒ.—மூன்முர்கிருவாய்மொழியில், தாம் ஆசைப்பட்டபடியே எல்லாம்பெற்குராம் படி தம்மேரடே ஸம்ஸ்வேஷித்தருளின எம்பெருமானுர்குத் தம்பக்கஹண்டான ப்ரணயித் வத்தை அதுஸர்தித்து அத்பர்தம்ப்ரீதரான ஆழ்வார்,அர்தப்ரீதிப்ரதர்ஷத்தாலே அவனுடைய ப்ரணயித்வகுணத்தைப் பேசியருளுகிறுர்.

படமுள்ளு ந்திருவாய் மொழியில் - இவருடைய ஆர்த்தி திரும்படி வம்முலேஷி த்த ஸர்வேர்வரன் இவருடைய அடிகிவேரு இறைவான அதுராகவிமேஷத்தைக் கண்டு அவ அம் இவர்பக்கவிலே அத்பர்தாடுகிவிஷ்டனும்படி அதாக்தனும்படியை அதுவர்தித்த இவர்; அவனுடைய ப்ராப்தி ப்ரதிபர்த்த ஸமஸ்கவிரோதிகிவர்த்தகத்வத்தையும், சகூதத்வப்ரயுக்க ஸம்பர்த்த்தையும், ஸர்வாக்ம மாவாதிபால் வர்த காராயணத்வத்தையும், அது உலமுத்ரு கிரஸா ஸரமர்த்பத்தையும், வெளர்க்கபாதி குணயோகத்தையும், ரக்ஷனோகரணவத்தையையும், அருப்பார் ஹமாக்கி அடிமைகொள்ளும் ஸ்வ மாவக்கையும், ஸர்வவ்பாபகத்வத்தையும், பாரமார் த்திகபாத்வெளற்றவல் மத்தையும், அபரிச்சேத்யமாஹாத்ம்பத்தையும் அதுபவித்து, எவம்கித ஞன ஸர்வேர்வரன் கம்முடைய ஆக்மாத்மியங்களெல்லாம் ஸ்ரக்வஸ்த்ராபாணுங்கராகாதிக னோபாதி தனக்கு அதிமையித போக்பமாம்படி விரும்பின ப்ரணமித்வத்தை அருளிச்செய்து வைக்குஷ்டராகிருர்.

இ.—மூன்குக்கிருவாய்மொழியில், தாம் ஆசைப்பட்டபடியே எல்லாம்பெற்றுராம் படி தம்மேடேகலக்கு அவனுக்குத் தம்பக்கவுண்டான ப்ரணபித்வத்தை அதலக்குத் தப்ரீ தராய் ப்ரீதிப்ரகர்ஷக்காலே அக்கப்ரணமித்வதணத்தைப் பேசுகிருர். இதைக்கை முன்றுபடியாக கிர்வணிப்பர்கள்; எம்பார் - தேமுகாலகிப்ரக்ருஷ்டங்களப் பெற ஆசைப்பட்ட இவர் கு ஒருகுணுவிஷ்காரத்தைப் பண்ண, அத்தாலே கிழ்ப்பேறக்த இழவெல்லாம் மறக்கு அக்கக்குணத்தையே அதுபுவிக்கிருர் என்பர்; திருமலைகம்ப் - ஸர்வேம்வரன் முகத்தைப் பார்த்து அபேசுதித்தபடியே செய்யக்கடமோம் என்ன, பெற்றுராய் கருதார்த்தராகிறுர் என்பர். பட்டர் - தேமுகாலகிப்ரக்குஷ்டங்களே ஆசைப்பட்ட இவர்க்குக் காலத்ரயத்தியும் உபாதியைக்கழிக்கு வர்த்தமாககாலம்போலே ஒருபோகியாக்கிக் கொடுக்க, எல்லாம் பெற்றுராய் அது புவிக்கிறுர் என்பர். ஸர்வமுக்கியாகையாலும், காலத்துக்கு கியாமகனுகையாலும், செய்யமுடியாதது இல்லேயிறே. தேமுகாலகிப்ரக்குஷ்டங்களே ஆசைப்படுவார் ஒருவகரப் பெறுகையாலுக்கு வர்க்கைக்கு குல்கையே தணக்கு ஒல்லாமாம்படியிருக்கிற பரணவித்வகுணத்தை யறபுவிக்கு ப்ரீதரையேறேர். குழுவடைய இல்லையேற்கு பேறுக்கு பரிக்கிற பரணவித்தையே தணக்கு ஒல்லாமாம்படியிருக்கிற பரணவித்வகுணத்தை யறபுவிக்கு பரிதரையேறைக்குமாக இவர் வைக்கையே தணக்கு ஒல்லாமாம்படியிருக்கிற பரணவிக்கைக்கை மறபுவிக்கு பரிதரையியையில் கடிய வருக்கு பரிக்கிற தன்படுக்கு மற்குக்கு கிரையியையியியாலு.

ஈடு.—எல்லாத்தேசத்திலும் எல்லாக்காலத்திலு முண்டான அவன்படிகளெல்லாம் இப்போதே பேற்று அறுபலிக்கவேணுமென்று விடாய்ப்பாரோருவரைப் பெறுகையாலே, இவர் ஸத்தையே தனக்கு எல்லாமாம்படியிருக்கிற தன் ப்ரணயித்வகுணத்தைக் காட்டிக்கொடுக்கக்

கோலையாயான்' ப்ரவேரே, கீழோடே கேரேஸ்க்க்ரஹஸக்கதி, 'ஏல்லாத்தேகத்திலும்'இத்பாதி. 'ஸர்வேர்வரதுக்கூடய பாலளுயேழுலகு' என்றது – பாலளுயேழுலகிலே ஆழ்சாருடைய ப்ரணயித்வகுணம் சொன்ளுற்போலே, இத்திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார்பக்கல் ஈர்வரனுக்கு உண்டான ப்ரணயித்வகுணம் சொல்லுகிற தென்றபடி, ப்ரணயித்வகுணமாவது . வயாமோஹம்.

கண்டு, இவரும் எல்லாம்பெற்றுராய் அநுபவிச்சிறுர். ஸர்வேம்வரனுடைய பாலளுபேமுலகு-இத்திருவாய்மோழி. இதுதனக்கு முன்றுபடியாக கிர்வஹிப்பர்கள் க முதலிகள்; எம்பார், "அம் ுலியம்மா**ளேப் பிடித்துத்தாவேணும்**' என்**ற** அழுத ப்ரஜைக்குத் தேங்காயைக்கோடுத்**து அ**ழு கையை ஆற்றுவாரைப்போலே, வேருெகுகுனுவிஷ்காரத்தைப் பண்ணி அங்பவிப்பிக்க திருமலோம்பி, ''ஒருவன் ஒன்றை அபேக்ஷித் அருளிச்செய்வர். அதுபவிக்கிறுர்" என்ற தால், அவனும் அதுசெய்வாளுகத் தலேதுவக்கிளுல், பெற்ற தட்ப பின்பு பின்னிலிமுவுதோன் றும்படியன்று இருப்பது; ஆகையாலே, அவனும் 'அட்படி செயகிறேம்' என்னக் கீழிலிழவை மறக்கு எல்லாம் பெற்றுராய் அங்பலிக்கிறர்" என்று; ஸ்ரீகௌஸல்யையார், 'பெருமாள் வகத்துக்கு 'எழுந்தருளு**கிறபோது** 'ஏகபுத்ரையான நான் உம்மைப்பிரிந்திருக்கமாட்டேன்; கூடப்போமித் த்கோ' என்ன, 'ஆச்சீ, நீர் சொல்லுகிற இவை தர்மஹ நிகிடீர்' என்ற முகத்தைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை அருளிச்செய்ய, இழவைமறக்கு மங்களாமாலகம்பண்ணி மீண்டாளிறே; க்ருஷ்ணன் ாதா**ம**ுவை?" (மாமு ு சு தி என்று ஒருவார்த்தை அருள் சுசெய்ய, அர்ஜ*ு* நன் .. ஆதொலில **ச** வூதெ ஊு (ஸ்த்தோஸ்பிக் தஸக்தேஹ்) என்று தரித்தானிறே. பட்டர், ''காலத்ரயத்திலுள்

'எஸ்லா இத்தத்திலும்' இத்யாதி ப்ரதமவாக்யம் - எம்பார்கிர்வாஹத்திலேயாய், அக்தை விஸ்தரியா கின் அகொண்டு கிர்வாஹார் தாமும் அருளிச்செய்கிரூர் 'இது கனக்கு' இதயாதி, அதுபவிக்கிருரென்ற அகு விச்செய்க இரன்னு முளவும்; லோகத்தில் ஒருவர் ஒருவரை ஒன்று அபேணித்தால் அதை மறக்கப்பாக களி வே செருண்றைக் கொடுப்பது; அன்றிக்கே, 'அத்தையே கொடுக்கிறேம்' என்ற சொல்லுவது; கையிலேகொடுத்**து ூர்கது; ஆக இ**ம்மூன்று ப்ரகாரமாக கடக்கக்கடவதிறோ; அம்மூன்று புகாரத்தையும் அடைவே காட்டு இருர், 'எம்பார்' இத்யாதி. அம்புலியம்மான் - சுர்த்ரன். வேரெருகுளுவில் காரத்தை - ப்ரணயித்வகுணத் தை தேலுக்கினுல் - அசைத்தால் அப்பா என்றுல், உச்சிகுளிருமோ? தவேது லுக்கினமாத் ந்காலே பெற்ற , காமோ? என்ன, தருஷ்டா ஈது த்தையம். 'ஸ்ரீ கௌலல்யையார்' இத்தா இ. பேச்சினின்ற வி**ர்வாஸ**்றை **தவைக** மைக்கு கருக்தடாக்கம் - 'எகபுக்கா? இக்யாதி வாச்யம். 'க்ருவ்தணன்' இகமாதி வாச்யம் பாமாண்யம் விர் அரஸ்ஷேற் துவானமைக்கு த்ருவ்டாக்கம். 'காலசக்கரத்தாஞ்கையாடுவ' வ வர ஏ - காலசுகாடுப்வாஹு எஞ்கை யாலே பென்றபடி. 'காலசுக்கா, க்கான்'' என்றதுக்கு மேலே வ்யாக்யாரத்தில் நடி இசப்த அருந்தத்தையாமன் NaCa, ருதுவந்லையாதிரூபேண் சர்பாகாபமான காலந்துக்கு சிர்வ ஓரைக்கொன்ற இவ்விடத்திலே விவக்ஷிதம். பகா**லை** வக்கிரேகெற்றார். இத்யாதி. யக்லா, திருவாழிக்கும் காலரிர்வாறுகத்வம் கொண்ணப்பாதே சுர்ம வரனுக்கும் அக்ககிர்வாஹகத்வம் அர்த்தலித்த மென்னுகல். ஒருபோகியாக்கி - கடுத்தடையில்லாத வெளி பாக்கி; எகருக்கி பென்றபடி. எககாலத்தில் பலமாக்கி யென்னு ஒல் அபேக்ஷித்தபடியே அதுபவிக்கிரு ென்றதுக்குச் சுக்தைகள்; "தோளிசேர்" இத்யாதிக்கு - "கோனவையாள்" இத்யாதியும், "கொம்புபோஸ்" இன்பாதிக்கு . "மதினிலர்கைக்கோலை வீய" இத்யாதியும், "பாகளுய்" இத்யாதிக்கு - "ஞாலமுற்றமுமுன்கு மிழ்க்க" இக்யாகியும், "கேவர்கள் மாமுனிவ ரிரைஞ்சுக்ன்ற" இன்மாதிக்கு - "குைகமுல்கள்கீட்டி" இந் யாதியும், மற்றம் இப்புடைகளிலே கண்டுகொள்வது. பட்டர்க்ர்வாறருத்துக்கு கிதாகம் - "காலசக்காழ்தா **துக்கு"** என்**ரது. 'எல்லா**க்கேசக் திலம்' இத்யாத்யும். இதுவனச்குமூன் படியாக' இத்யாதியும் - தனித் தனியே ஸங்கதியாய். சாலுவிதலைக் கதியாகவுமாம். எகபுக்கையான சான உம்பைப்பிரிக்கிருக்கமாட்டேன், கடப்போயித்தின் என்றது - வள சுவு தாவி நாவு - அறையில் சுறை வடுக்கும் கமுறையில் முக்கு அவர் வக்கையுக்கு நாக்கி கடிய நாக்கை இரையில் குறியில் குறைக் பு.ரவித்து. குர்முறு: இவர் என்றது பணது- மேறு கி. வெளி கி.ரமெரு முறைவிக்கையும் வறி கையாக் கட்டாக் சிக்கு . மாயமாக இதி, சமமும்வோக் விரும் அரஸ்மி இத்பாட் . . . இவற் எடுதோறைவை ந

திருவாய்மொழி—ச - ப. ட - தி.கோவைவாயாள்.

ளத்தையும் இப்போதே பெறவேணுமேன்று விடாய்த்சு இவர்க்கு அப்படியே அங்பவிக்கலாம் படி, காலசக்கரத்தாளுகையாலே காலோபா இரை கடிக்கு, வர்த்தமாககாலத்திற்போலே அங் பவயோக்யமாம்படி காலத்தை ஒகுபோகியாக்கிக்கொடுக்க அங்பவிக்கிருர்" என்று அருளிச்செய்வர்.

முதற்பாட்டு.

கோவைவாயாள்போருட்ட எற்றினேரு த்தமிறுத்தாய் மதிளிலங்கைக் கோவைவீயச்சிலதனித்தாய் கலகல்யா காமருப்போசித்தாய் பூவைவீயார்ர்துவிப் போதால்வணங்கேனேலும் நின் பூவைவீயாம்மேனிக்குப் பூகம்சாக்துஎன்னெஞ்சமே.

ஆ.— அதிபலவ்ரு அரைப் அணு சலப் தக்கையு த்ர இதபாக் தவதராள் பகுவலயாடு டகம் ஸா த்யா சி தவிரோ திரெஸ் ஒழி தமான உன் ஹுடைய சு மாப் கோ தகார் த் தமான சி சி சி செய்யா திருக்கச் செய் தேயும், என் ஹுடைய மக்களே த் தத்தத்காலங்களிலே உன் திறத் தில் நான் செய்யா திருக்கச் செய் தேயும், என் ஹுடைய மக்ஸ் ஸான து சீ தளமாய் கிர திரைய ஸுக்க் தமாய் படிஷ்ப ஹாஸ் ஸுகுமா சமான உன் ஹுடைய நிருவுடம்புக்கு ஸத்ரு மமாய் ஸர்வச்சமாப கோ தகமான தில்யாங்கராகமாவதே! இது என்ன பிரணையித்வம்? என்கிறுர்.

ஒ.—முதற்பாட்டில், ஆஞிதவிரோதிகிரஸாங்களால் வர்த ஸ்ரமம் போலகக்கு ஈடான மிமிரோபசாரங்கள் செய்யப்பெற்றிலேனேயாகிலும் எ**ன்ஹருதயத்தினு**டைய ஸத் தையே மிமிரோபசாரமாய்கிட்டது என்சிருர்

[கோவையாயாள் என்று தொடங்கி.] - நப்பின்கோப்பொட்டியினுடைய முறுவலுக்குக்கள் தோற்று அவளோட்டையைப்படுவேஷத்துக்கள் எருதுகளினுடைய பெரியகழுத்துக்கள் குத் தோற்று அவளோட்டையைப்படுவேஷத்துக்கள் முறித்தாய்; அப்ரத்ருஷ்யமான லங்காதிபதியான ராவணன் முடியும்படி வில்லேவளேத்துருளி குய்; நற்குலத்திலே டிறந்து வர்வலக்குணையைப்புந்தமானகயாலே ஒருவர்க்கும் கணிசிக்கமுடி, குறிமுருக்கிற ஆணேயினுடைய கொம்பை அநாயாலோக முறித்தருளினுப். [பூவை என்று யாதேயிருக்கிற ஆணேயினுடைய கொம்பை அநாயாலோக முறித்தருளினுப். [பூவை என்று கொடங்கி] - பூவோடேகூடின நீரைக்கொண்டு ப்ராப்தகாலங்க்குரிலே பரிசர்பைபண்ணப் தொடங்கி] - பூவோடேகூடின நீரைக்கொண்டு ப்ராப்தகாலங்க்குரிலே பரிசர்பையண்ணப் பெற்றிலேனேயாகிலும், [பூவைவியா என்று] - பூவையிட்டு என்றுமாம். [நின் பூவைவியா மேனிக்கு] - பூவைப்பூவின் தன்மையான மேனிக்கு; பூவையெரும்படி செல்லாத மேனி பென்று மாம்.

ப.—முதற்பாட்டில், ப்ராப்திவிரோதிகளே யழிக்கும் ஸ்வூரவனை ஸர்லோர்வாக்க கோக்கி, 'என்கெஞ்சை உனக்கு அங்கராகமாகக் கொண்டாய்' என்கிறுர்.

கோவை - கோவைப்பழம்போலே கிவர்த, வாயாள்பொருட்டு - அதாத்தை தடிகைடய கப்பின்ளேப்போட்டிக்காக, ஏற்றின் - எருதுகளினுடைய, எருத்தம் - பிடரை, இறுத்தாப் -முறித்தவகுய்; மதிள் - மதிளேயுடைய, இலங்கை-லங்கைக்கு, கோவை - கிர்வாறைகளுன ராவ கைகோ, விய-முடியும்படியாக, கில-வில்லே, குனித்தாய்-வளேத்தவகுய்; குலம்-ஜாநிலைவலக்கள்